

תרמח <small>מכילתא</small>	הספירות הגנוזות במאציל מכונים בכח' מציאות שאינה במציאות' - מקור הכינוי ומעם היותם נבחנו בכינוי זה
תשמח- תשנא	כתר חכמה ובינה - הבינה נקראת 'אני', החכמה - 'אין', הכתר - אני ואין כחדא, ההפרש בין החכמה להכתר והקישוט הנתוסף בהכתר ע"י ה'אני' דהבינה
תשפה	עתיק - טבע הכליון דאיכא ביה כלול מדבר והפוכו
תשנא- תשעג	תכלית הכוונה העליונה הכלולה במחשבת הבריאה הוא לגלות 'עצם האור' - דייקא ע"י ה'אני' שהוא הצמצום וכה הגבול, ששורשו ב'עצם האור', יתגלה לעת'ל היחוד ד'אני' ו'אין' כחדא, שהוא היחוד דבחי' הכתר אשר בו נתוסף בכל רגע קישוט וחיידוש תוך התענוג התמידי, ומתגלה 'עצם' אור הא"ס שלמעלה מבחינת ה'הארת' דאור הא"ס שהיה ממלא את כל החלל, כמה ביאורים בזה
תשנה [וג]	משל לענין התחדשות התענוג תוך התענוג התמידי
תשמח- תשעג	ענין הגילוי ד'עצם האור' שיתגלה לעתיד <small>ואמר החכמה</small>
תשנה- תשנא, תשסב	ואחרי התהפכו אל מה שהיה' - בלשון הרד"ל זה דריש ספר ע"ה גילה ורמו תכלית הכוונה דהעליונה דמחשבת הבריאה
תשנא [יב]	הגדר ד'תוספת קישוט' - מורה על תוספת גילוי באופן שגם מקודם לא היה בו שום חסרון או העדר, וקישוט זה נעשה ע"י שגם הדבר שהיה מנגד והפכי אל היחוד, חוזר ומורה ונכלל בו ולשון 'קישוט' נזכר הרבה בספרי בעל המולם, ועיין בספר ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ס"ב "עיקר שלימות וקישוטי אמונה, היינו לקרב דוקא המרוחקים וכו', אפילו עכו"ם יקרבו לאמונת ישראל וכו', בחינת ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו', וזה בחינת אז אהפוך אל העמים שפה ברורה" וכו', הרי דעיקר הקישוט הוא כאשר גם הדבר שהיה מנגד והפכי אליו חוזר ונכלל בו
רצו	חכמה ובינה - השגת החכמה - יחוד וקישור כל הפרטים לענין אחד, השגת הבינה - ריבוי הפרטים וההתבוננות בכל פרט
שכא [יד]	אפשר להשיג מתוך הספר הנכתב גם מה שלא עלה בדעת המחבר בעצמו - הביאור בזה

רבינו הגר"א נבג"ם

סד, שעב	היר"א שיבח מאוד את ספר ספד"צ להגר"א ואמר דמי שלמד עם האריו"ל למד ג"כ עם הגר"א (תולדות יצחק)
סד	חכמי הספרדים ברובם לא נהנו לעסוק בספרי הגר"א (זולת היר"א) מחמת צוואת הרש"ש לכל לעסוק בשאר הספרים (תולדות יצחק)
רנא-רנב	בענין תבונות שבמידור הגר"א
שיב	"בפירוש אמר שלא אמר הפשט בשום פסוק אם לא ידע סודו והלכישו בפשט בפסוק" (הגר"ם משקלאב), "אם אין הפשט מכוון עם סודו גם הפשט אינו אמת" (הנ"ל משמיה דרביה)
שיב	"כל שיטה ושיטה שהיחדש במהרות לא החליטה עד שידע לפניו פנימיות הסוד" (הנ"ל)
שיג	"לימד דעת את תלמידיו שאי אפשר שחלק הנמטר יהא מחולק עם הנגלה" (הגר"א ש"אב"ד מאסטיסלאוו)
שעא-שעד	גם באותם המקומות שמפרש בדרך אחרת מהאריו"ל "המעין האמיתי איש תבונות יוכל

	ליישוב דבריהם דלא פליגי" (הגר"ח מוואלאזין) - מדברי הגר"א ותלמידיו בזה	
שענ	"דרך האר"י לפרש הוזהר בחריפות, ודרך הגר"א לפרש כפי הנראה מפשט המאמר" (שאלתות להגר"ח) - מדברי הספה"ק בזה	
שענ יוב	מדברי הלשם ד"רב גובריה דהגר"א לפרש בדרך אחר מהאר"י"ל" - אלא שאעפ"כ נראה שגם הוא מונח דהמעין האמיתי יוכל ליישב דבריהם	
שעד	בספר טועמיה חיים זכו מבאר מה הוסיף הגר"א בגילוי על הגילוי דתורת האר"י"ל	
תרג	מרמו בכמה מקומות לדרושי המלבוש, ומהם בתחילת ביאורו לספר יצירה וכן בביאורו לספד"צ פ"א (לשם), וכי"ב מצינו לתלמידיו ותלמידי תלמידיו שהביאו לדרושי המלבוש	
תרצד	לדעתו העולמות דמהרי"ם ודמהר"ח בחדא דוכתא קיימא, אלא דמהרי"ם משתעי בבחי' הפנימיות ומהר"ח מצד החיצוניות	
תרצז	הטעם שדרכו להכריע בכמה מקומות כמהרי"ם נגד מהר"ח - יען דלשיטתו אויל דתרוייהו אמת ובחד דוכתא קיימי, ומאחר דקים ליה דאותם המקומות איירי בפנימיות, הכריע כמהרי"ם	
תרצד	מדברי כ"ק מרן שליט"א דעיקר קוטב קבלת הגר"א באה להשוות בין קבלת מהר"ח לקבלת מהרי"ם	
תרלה יח	אמר "כי עמק המלך הוא ספר חשוב למאוד" (לשם)	
סה	הפליג מאוד בקדושת תרמח"ל והעיד עליו שידע הנמשל של כתבי האר"י"ל	
תקלט	מדבריו בענין הטעם דהלכתא דבית הלל ולא כבית שמאי - "אמר אליהו ז"ל משום דחריף אין לו מנוחה" וכו'	
שט י	מדבריו בסוד אלו ואלו דברי אלהים חיים ובטעם הכרעת ההלכה לפעמים לחומרא ולפעמים לקולא - "לא טעו שום אחד מהם והכל מסודר בחכמה נפלאה והוא סוד תורה קדומה"	
תשעד	"ה' דרגין של תורה כידוע, בסוד פשט רמו דרוש סוד ונשמתא לנשמתא"	
תרמד	כתב בביאורו לספד"צ פ"ג כי "למעלה למעלה כמה עולמות קודם הצמצום רק שאין רשאין להסתכל ולהבחין קודם הצמצום"	
תרפ	מדבריו בלקוטים שבסוף ספד"צ בענין הנהגת העולם בשית אלפי שני, באלף השביעי, ולאחריו	
תקסה כה	כתב בביאורו להיכלות פקודי סוף היכל ג' דלמוד ע"מ לעשות חיינו "ליחדא ליה", וכו' משמע מלשון הפל אורות	

מפתח שמות

רשימה חלקית

רבי אבא מוהראדנא

רמו	היה מחכמי בית אל, וממנו הם הנהגות אב"ח שבספר ע"ח
קסה, תקמה	רבי אביגדור עזריאל (זמרת הארץ)
רנמ (קלו)	זכה ליצוק מים על ידי מרן הרש"ש
תקמה	מחברי בית דינו דמהרי"ט אלגאזי
קסה	"היה שליח ציבור [בק"ק בית אל] אחר שעלה לשמים הרש"ש" (טוב שם)
	בפסק השמיטה שלו מונה לרבינו התורת חכם במנין בפני עצמו "אנחנו בחברת הרב החסיד המפורסם חיים דילה ריוח זיע"א הסכמנו"

רסח (ט)	עמד בקשרי מכתבים עם הרב שמן וית זך
תכט-תל, תמ	בכמה מקומות מביא כמה שמועות משמיה דהרש"ש, וכגון שם (סימן א') "פעמים רבות שמעתי ממורי ז"ל שהיה מכין וכו', אח"כ בסוף ימיו התוא אמר שיותר טוב לכוין וכו'. וכן שם להלן (סימן ט') "שניהם שמעתי מפי מורי הרש"ש, וכמדומה לי שראיתי כתיבתו שבסוף ימיו שהסכימה דעתו לפירוש הראשון"
תנב	כתב עליו מהרש"ט הכהן שהוא ראה המ"ק ולא המ"ב
תכט, תמ-תמא, תנב,	נוסחאות הסידורים שמביא הזמרת הארץ - לדעת חכמי בית אל המה כפי המ"ק, ואולם דרכו להביא גם שמועות שקיבל ממרן בסוף ימיו
תקמח	באיזהו מקומן נחלקה דעתו עם דעת רבו, אכן הבאים אחריו מחכמי בית מדרשו של ש"ם יצאו לדחות דבריו בחזקת היד ^{ואח"כ 1234567}
קפ	כתב על דברי הרש"ש בכוונות האכילה כי הם 'תורה חדשה', וכתב עליו השד"ה כי אין דברי התלמיד המקום הרב
קפד (כא), תקמט [ט]	הוסיף איזה כוונות הנוגעים להנסירה דעשרת ימי תשובה ותמחו עליו היר"א ושאר הרבנים
קפד (כא), תקמט [ט]	התיר הכוונות בימי העומר בכמה מיני אופנים ותמחו עליו היר"א ושאר הרבנים ^{אוצר החכמה}
תקמח (ט)	רשימה מכמה מקומות שהשינו עליו המפרשים
תקלג	היר"א ז"ל מירתת גופיה בבואו להשיג על דבריו
תקס-תקסא	אף היכא דפליג ארביה לעולם לא פליג עליה בעיקרי יסודות החכמה, ותו י"ל דבאמת לא פליג עליה כלל, אלא דנקט כפי המשנה ראשונה דאיהו גופיה הוי גמיר מרכיה
רבי אברהם בן רבי דוד מאגאאר (הראב"ד)	
קפב (כב)	מעט מתולדותיו
קפב (כב), תנא	אחר הדברי שלום היה הוא ז"ל העובר לפני התיבה, והיה מתפלל בסידור אכיו מוהרד"ם, ואחריו היה מכין בסידור זה מהר"ח"א גאגין הנקרא האג"ן (קנין פירות)
רבי אברהם מזכיאנה (אשל אברהם, מידור חסד ואברהם)	
רבי-ריג	בספרו אשל אברהם דרכו לייסד דבריו על דברי הרש"ש
סז [ג], תרו	דעת היר"א אודות העסק בספר חסד לאברהם
רבי אברהם שלום שרעבי (דברי שלום)	
תקכח [א]	מעט מתולדותיו ומשבחיו
קסז	אפשר כי יצק מים על ידי רבינו התורת חכם
תסא	אחריו מילא מקומו חתנו האג"ן
קסג	כתב הקדמה לספר תורת חכם
קסט	שהוא שקיבל וקיבץ כל הכתיבות דרבינו התורת חכם ועשה מהם ספר (מהר"א פירא)
תקכט [א]	הנה"ק מצאנו בספרו דברי חיים מביאו בכמה מקומות
רלא (עב), תקכט [א]	בספר אמרי יוסף מזכירו בהרבה מקומות, ודרכו לכנות לספר דברי שלום בשם "הספר הנהמ"ד" או "הספר הנכבד"
רלה [יב]	הנה"ק ממוקאמש מביאו
תקכח-תקכט, תקל [ב]	מעשה נורא דהוי בהרב מעיל אליהו, שפ"א נזרק מפיו כי הרב דב"ש לא ירד לסוף דעת עליון דוקינו הרש"ש, ומיד נענש וניטל ממנו כח הדיבור עד ששב בתשובה, ומני אז קיבל ע"ע שלא לחשיג עוד על ספר דברי שלום (ומ"מ מצינו לו בכמה מקומות שכתב